

Muzeum
města
Prahy

Věže z Merkuru

Termín: 6. 3. 2013 – 30. 3. 2014

Místo: Petřínská rozhledna

O stavbách odvážných konstrukcí přemýšlí mnozí, realizuje je ale jen malá část vyvolených. Stavebnice Merkur umožňuje stavět každému, kdo spatřuje ve zmenšeném modelu také velké dílo. Vyhlídkové věže z Merkuru totiž skýtají zajímavé pohledy i z nevelkých výšek.

Výstava umístěná v suterénu Petřínské rozhledny nabídla návštěvníkům možnost vyzkoušet si pocity konstruktérů průkopnických staveb technického „století páry“, stejně jako se vžít do role tvůrců účelových děl postmoderního věku. Umožnily jim to vystavené modely Petřínské rozhledny, Eiffelovky věže, coby její inspirace, a konstrukčně velmi blízké stavby, také model současné rozhledny Strážný vrch, která reprezentuje dnešní technicko-estetické počiny. Všechny tyto modely byly zhotoveny z dílů stavebnice Merkur, dokonalé technické hračky, která roli pouhého zabavení dětí vysoce překračuje.

Součástí výstavy byla i herna s díly stavebnice Merkur, kde si mohli návštěvníci realizovat vlastní konstrukce a výrobky. Inspirovat se mohli prostřednictvím vyobrazení současných rozhleden nebo jejich zjednodušených schémat. Výstava se věnovala i okolnostem vzniku Petřínské rozhledny – naznačovala klíčový význam Klubu českých turistů, inspiraci pařížskou Eiffelovou rozhlednou a představila některé dnešní rozhledny vystavené v posledních letech na území celého Česka. V rámci výstavy proběhla soutěž, při níž byly zdařilé modely rozhleden oceněny a staly se součástí výstavy.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Peníze, nebo život?

Termín: 5. 6. 2013 – 23. 3. 2014

Místo: Hlavní budova Muzea města Prahy

Výstava byla celá o penězích – objasňovala jejich historii a funkci jako platebního nástroje, jejich výrobu i oběh. Ve světě dospělých jsou peníze všudypřítomným tématem. Děti se s penězi jako darem od rodinných příslušníků nebo kapesným dostávají do kontaktu velmi záhy. Proto je nutné, aby měly příležitost dozvědět se více o nakládání s nimi a jejich správě, aby si od útlého věku mohly k penězům vytvářet odpovědný přístup.

Výstava PENÍZE, NEBO ŽIVOT? fungovala jako velká hra. Děti na vlastní kůži aktivně zažily, jakou funkci a roli peníze v naší společnosti hrají. Se svou spořicí kartou k osobnímu účtu prošly jednotlivými stanovišti, kde měly možnost seznámit se hravou formou s důležitými informacemi o peněžních tocích. Aby si vydělaly peníze, mohly si vybrat určité zaměstnání, peníze pak mohly utrácet za zábavu i jiné zboží nebo šetřit. Multimediální kvízové stanice dětem nabídly možnost, aby si své nově nabyté znalosti vyzkoušely a zároveň za ně získaly jako jejich ohodnocení další peníze na svůj účet.

Výstava měla za cíl pomoci rozvoji finanční gramotnosti a navázala na školní vzdělávací programy, které děti učí rozvíjet správný úsudek, rozhodování i kritické myšlení – životní schopnosti, které potřebují mladí i dospělí. Kromě dovedností, které se s penězi obvykle spojují, tu děti mohly rozvíjet také další schopnosti, například matematické. Využití multimediálních interaktivních aplikací podporuje cílené a samostatné vzdělávání.

Finální podobu výstavy, která vznikla z podnětu Erste Group jako součást sponzorského programu Přidaná HODNOTA, připravilo Dětské muzeum ZOOM ve Vídni spolu s Kindermuseum FRida & freD v Grazu a její českou verzi realizovala Česká spořitelna a Muzeum hlavního města Prahy.

Výstava byla určena dětem (doporučený věk od osmi let), jejich pedagogům, rodičům i prarodičům a probíhala v hlavní budově Muzea hlavního města Prahy na Florenci (Na Poříčí 52, 180 00 Praha 8) od 5. června 2013 do 23. března 2014.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Muzeum
města
Prahy

Popelka / Jak se oblékají pohádky

Termín: 13. 10. 2013 – 2. 3. 2014

Místo: Zámecký areál Ctěnice

Interiéry ctěnického zámku se staly kulisou známých českých filmových pohádek, kde mohou návštěvníci obdivovat krásné kostýmy princezny Lady, Krasomily nebo Marušky, Arabely či Xenie. Nechybí ovšem ani králové Miroslav a Kazisvět nebo čaroděj Vigo s Rumburakem. Filmu *Tři oříšky pro Popelku* byla věnována samostatná výstava v přízemních prostorách zámku. 40. výročí premiéry tohoto kultovního filmu se stalo impulsem k vytvoření společného výstavního projektu *Tři výstavy pro Popelku* se saským zámkem Moritzburg a vodním hradem Švihov, kde byl film natáčen.

Výstavu provázely hry, tvůrčí dílny pro děti, a navíc velká soutěž pro dětské i dospělé návštěvníky. Kdo navštívil všechny tři výstavy, mohl získat některou z 60 atraktivních cen (pobytové zájezdy v zámeckých hotelích v Čechách i v Sasku, volné vstupenky, návštěva muzikálu v přírodním divadle u Drážďan, speciální prohlídky památkových objektů včetně slavnostního oběda či večeře, DVD a knihy z produkce Muzea hl. m. Prahy).

V lednu a únoru probíhala akce „*Tři oříšky pro Tři oříšky* – ke každé vstupence oplatky Manner!“

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Muzeum
města
Prahy

PŘEDMĚT SEZÓNY

... a za kamna vlezem

Termín: 22. 10. 2013 – 5. 1. 2014

Místo: Hlavní budova Muzea města Prahy

Cyklus minivýstav:

Předmět sezóny

Sbírka středověkých keramických kachlů MMP obsahuje rozmanité exempláře, z nichž budí pozornost především kachle komorové. Jejich přední stěna je totiž zdobena různorodými výtvarnými náměty, které nám dokládají vysokou úroveň měšťanské kultury středověké Prahy.

Kachlová kamna jsou jednou z nejvýznamnějších středověkých inovací. Nahrazují ohniště či jednoduché pece, kterými se vytápěly příbytky pravěkých i středověkých obyvatel nejenom dnešní Prahy. S jejich zavedením mizí všudypřítomný dým, místnosti se stávají komfortnějším prostorem pro setkávání celé rodiny.

Kachlová kamna byla vystavěna z jednotlivých keramických kachlů, které často nacházíme při archeologických výzkumech v městském prostředí. Výtvarné zpracování jejich čelní vyhřívací plochy dokládá pozoruhodně bohatou a rozmanitou tvorbu středověkého užitého umění. Sbírkou Muzea města Prahy disponují širokou škálou těchto malých keramických „obrázkových příběhů“.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Muzeum
města
Prahy

Kdo se bojí, nesmí do Prahy aneb strašidelné příběhy z pražských pověstí

Termín: 20. 11. 2013 – 3. 8. 2014

Místo: Hlavní budova Muzea města Prahy

V Hlavní budově muzea byly představeny nadpřirozené bytosti společně s jejich příběhy z pražských pověstí. Jednotlivé postavy byly výtvarně zpracovány na pozadí Langweilova modelu a doplněny komiksem prezentujícím jejich příběh. Plnohodnotnou součástí celého projektu byla interaktivní hra, kdy jste mohli na základě splněných úkolů najít ukrytý poklad.

V rámci výstavy vyšla stejnojmenná doprovodná publikace, Kdo se bojí, nesmí do Prahy, kterou můžete zakoupit i na našem e-shopu. V knize najdete komiksy prezentované ve všech výstavních objektech.

K výstavě byl vytvořen bohatý doprovodný program.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Muzeum
města
Prahy

Praha Jiřího Boudy

Po vodě, po souši a po kolejích

Termín: 4. 12. 2013 – 18. 5. 2014

Místo: Hlavní budova Muzea města Prahy

Výstava se zaměřila zejména na tvorbu Jiřího Boudy spojenou s hlavním městem Prahou. Několik cyklů barevných litografií s tematikou pražského kalendáře, pražských mostů, karlínského viaduktu či nádraží Praha-Těšnov doplnily práce s volnými pražskými náměty a grafiky z prostředí pražských nádraží. Pozoruhodně detailně propracované grafické listy zachycovaly mnohdy zmizelé pražské reálie a navozovaly atmosféru vzpomínání – například na časy, kdy se z Prahy do Nymburka odjíždělo z výstavného novorenesančního nádraží Praha-Těšnov.

Složení exponátů na výstavě odráželo dlouholetý zájem Jiřího Boudy o svět techniky a zejména železnice. Praha coby město protkané dálkovými tratěmi i místními vlečkami nabízí množství motivů, které Jiří Bouda ve své tvorbě vždy zdařile využíval. Ostatně názvy jednotlivých děl jsou více než výstižné – Z bubenečského nádraží, Vlečka od sladovny, Posun čeká, Závory v Bubenečské ulici atd.

Výstava připomněla i dlouhodobou spolupráci Jiřího Boudy a jeho manželky Jany s Muzeem hlavního města Prahy, která spočívala především v mnohaletém restaurování Langweilova modelu Prahy. Série fotografií z počátku 70. let 20. století nabízí unikátní záběry manželů Boudových při práci s modelem rozloženým na jednotlivé díly. Příznivce historie dopravy jistě potěšily modely dopravních prostředků (tramvají, autobusů a trolejbusů) zhotovených Jiřím Boudou pro výstavu o století pražské hromadné dopravy.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Muzeum
města
Prahy

Sochařská výzdoba Karlova mostu

Termín: 20. 2. 2013 – 26. 5. 2013

Místo: Hlavní budova Muzea města Prahy

Prezentace Sochařská výzdoba Karlova mostu se uskutečnila v expozici Praha barokní v Muzeu hlavního města Prahy jako součást oslav 130. výročí otevření sbírek muzea veřejnosti a zároveň jako jedna z pilotních akcí muzea k převzetí a otevření pražských mosteckých věží v gesci Muzea hlavního města Prahy.

Původně gotický most a jeho barokní výzdoba je významnou součástí historického pražského panoramatu a fenomén mostu byl v uplynulém roce prezentován v samostatné výstavě. Jedná se tudíž i o významnou památku, hojně turisticky navštěvovanou.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

PŘEDMĚT SEZÓNY

Hrací karty

Termín: 12. 3. 2013 – 10. 6. 2013

Místo: Hlavní budova Muzea města prahy

Cyklus minivýstav:

Předmět sezóny

Sbírka hracích karet Muzea města Prahy nabízí mimo jiné také přehlídku pražské produkce od 16. do 20. století, z níž jsou vybrány dosud neprezentované soubory.

Hazardní hry patří k nejstarším lidským neřestem a čestné místo mezi nimi zauímají právě karty, zvané „čertovy obrázky“. Hracím kartám holdovali nejen urození a bohatí, ale také prostý lid.

Dnes se sice jejich výroba změnila, ale podstata a duch hry stále zůstává. Lidé jsou stále schopni vsadit a prohrát svůj majetek a někdy i víc. Dnes se sice jejich výroba změnila, ale podstata a duch hry zůstává. Lidé jsou stále schopni vsadit a prohrát svůj majetek a někdy víc než to. Karetní hry se postupem času stávaly stále složitější a svou roli hrála samozřejmě dobová móda. Je však stále zapotřebí mít důvtip, předvídavost a ovládat umění taktizování. Hrací karty se rozdělují na čtyři základní typy: německé, italské, francouzské a taroky. Taroky tvoří samostatnou kapitolu. Není zcela jasný jejich původ a ani jejich účel, ale nejpravděpodobněji soužily k vykládání. Vymykají se také svými znaky.

Dochovaných sad hracích karet v českých sbírkách není mnoho. Největší sbírky karet spravuje Národní muzeum a Muzeum hlavního města Prahy, zde se také nalézají nejstarší hrací karty. Sbírkou karet má však také Národní archiv, Národní knihovna, Vědecká knihovna v Olomouci, Slezské muzeum v Opavě, Strahovský klášter aj. Několik souborů je také v rukou soukromých sběratelů. Velký poklad v podobě hracích karet se našel v roce 2009 pod podlahou ve Vladislavském sále.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Muzeum
města
Prahy

Zdenko Feyfar – neznámý i známý

Termín: 13. 3. 2013 – 25. 8. 2013

Místo: Hlavní budova Muzea města Prahy

Výstava ke stému výročí narození tohoto významného českého fotografa trvala od 13. 3. do 25. 8. 2013. Na výstavě byly zastoupeny Feyfarovy fotografie Prahy i málo známé snímky Vltavy a Podkarpatské Rusi. Součástí expozice byly rovněž fotografie Krkonoš, jejich panoramat, přírodních krás a ukázek lidské práce.

Do výstavy byly zahrnuty také díla otce Zdenka Feyfara, MUDr. Jaroslava Feyfara, jakožto vášnivého fotoamatéra. Velkou měrou byly na výstavě zastoupeny fotografie, které vznikly v době pořádání světové výstavy v Bruselu v roce 1958. Prezentovány byly také autorovy záznamy ve formě skicářů a deníků, které vznikaly při toulkách Prahou a díla z fotoreportážní a portrétní tvorby.

Jak podotýká ředitelka Muzea hlavního města Prahy, PhDr. Zuzana Strnadová: „Touto výstavou prezentujeme fotografie Zdenko Feyfara nejen ze sbírek našeho muzea, ale celé široké spektrum jeho tvorby. Doufám, že návštěvníky výstava potěší vysokou kvalitou jednotlivých fotografií a stejně tak i svojí jedinečnou atmosférou“.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Muzeum
města
Prahy

Hrajeme si celý den

Termín: 17. 3. 2013 – 16. 6. 2013

Místo: Zámecký areál Ctěnice

Muzeum hlavního města Prahy uspořádalo ve spolupráci s Národním muzeem výstavu japonských hraček ze sbírek Náprstkova muzea asijských, afrických a amerických kultur s názvem „Hrajeme si celý den“.

Výstava se konala od 17. 3. do 16. 6. 2013 v zámeckém areálu Ctěnice, ve výstavním sále Špejchar. Představily se zde hračky a předměty, se kterými si v minulosti hrály japonské děti, a další unikátní exponáty. Zároveň výstava nechala návštěvníky nahlédnout do zvyklostí japonské kultury a tradic jednotlivých svátků. Pro děti byla k dispozici i herna s replikami některých hraček, které si je mohly vyzkoušet.

V rámci výstavy byly pořádány **doprovodné přednášky a programy.**

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Muzeum
města
Prahy

Pražské hravé Velikonoce 2013

Termín: 16. 3. 2013 – 3. 4. 2013

Místo: Hlavní budova Muzea města Prahy

Základem projektu byla výstava zaměřená na Velikonoce, jak je slaví křesťané, jak se slavily v minulosti i v Praze...

Na výstavě se prezentovaly střední školy a odborná učiliště podle svého zaměření.

Součástí projektu byla již tradičně soutěž ZŠ „**O nejhezčí velikonoční kraslici**“.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Barvy a tvary Matky Země – bohatství přírody očima dětí celého světa

Termín: **22. 4. 2013 – 8. 9. 2013**

Místo: **Zámecký areál Ctěnice**

Výstava se konala v rámci oslav Dne Země.

Výstava BARVY A TVARY MATKY ZEMĚ, která přinesla svěží výtvarná díla dětských autorů z mnoha zemí světa, byla výběrem nejlepších oceněných prací 38. ročníku Mezinárodní dětské výtvarné výstavy Lidice 2010.

Do tohoto ročníku, který byl zasvěcen Mezinárodnímu roku biodiverzity, zaslalo své práce plné brouků, motýlů, ryb sladkovodních i mořských, ptáků, divokých i domácích zvířat, stromů, trav a květin více než 25 000 dětí z 61 zemí světa, včetně tak exotických jako je Bangladéš, Etiopie, Filipíny, Paraguay, Indonésie, či Kapverdské ostrovy.

Důležitost ochrany biodiverzity – rozmanitosti živé přírody – jsme si připomínali před dvěma lety, kdy UNESCO vyhlásilo rok 2010 Mezinárodním rokem biodiverzity. V dnešní době, kdy tzv. civilizovaný svět pomalu začíná poznávat úskalí globalizace v podobě zanikání specifík jednotlivých kultur a tradic a bohužel i dopad tohoto lidského konání na přírodu jako celek i na její jednotlivé části a částčky, je téma rozmanitosti stále živé. V divoké přírodě, bez zásahů člověka, do sebe všechny jednotlivosti zapadají a celek bezvadně funguje. Člověk ale tyto důležité vazby často narušuje a mnohdy způsobuje mizení jejich jednotlivých článků. Snaha o zachování co největšího počtu druhů živých organismů z živočišné i rostlinné říše by nám všem měla být společná, protože všichni chceme, aby náš svět byl příjemné místo k životu, aby nebyl šedý a ochuzený o krásné zážitky. Pohled dětských očí z nejrůznějších koutů světa na mnohotvárnost přírody, a ztvárnění prožitků v malbách, kresbách, grafikách i plastikách je výbornou připomínkou toho, o co všechno bychom mohli přijít, když o přírodu naší planety nebudeme pečovat s láskou a neponecháme jí dostatečný prostor k životu.

Mezinárodní dětská výtvarná výstava, založená již v roce 1972 na památku lidických dětí zavražděných v roce 1942 nacisty, je jednou největších a nejstarších výstav dětského projevu na světě – oslavila 40 let své existence.

**Muzeum
města
Prahy**

Expozice výstavy, která každý rok od červa do října představuje v Lidické galerii v Lidicích nejlepší práce aktuálního ročníku, tvoří veselou „druhou tvář“ Lidic, důležitý a nenahraditelný protiklad přinášející do místa spojovaného s tragickými událostmi naději, radost a mládí.

V roce 2012 jsme si připomněli 70. výročí vyhlazení obce Lidice.

Muzeum města Prahy

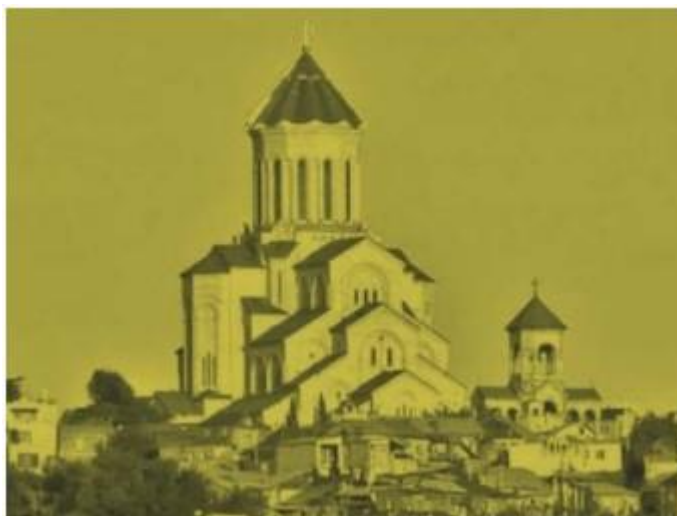
www.muzeumprahy.cz

Tbiliské památníky

Termín: 23. 4. 2013 – 12. 5. 2013

Místo: Hlavní budova Muzea města Prahy

Dokumentární výstava představila hlavní tbiliské památníky, které jsou věnovány především významným historickým osobnostem gruzínského kulturního a společenského života a jsou umístěny nejčastěji v jejich někdejších bytech a domech. Výstava se konala v rámci Dnů Tbilisi v Praze.

Jako příspěvek k dialogu kultur se v rámci [Dnů Tbilisi v Praze](#) představilo i deset tbiliských městských muzeí.

Panel připravený **Památníkem Nikoloze Baratašviliho** se zaměřil na vůdčí postavy českého a gruzínského literárního romantismu – Karla Hynka Máchu a Nikoloze Baratašviliho (1817–1845). Prezentovaly se obrazové materiály a dokumenty odrážející život a dílo obou romantických básníků a dokládající paralely v jejich světonázoru a životním stylu.

Památník Ilji Čavčavadzeho se ve své části věnoval vztahům mezi Čechy a Gruzíny ve druhé polovině 19. století. Vystaveny byly materiály týkající se tvůrčího dědictví velkého gruzínského myslitele, básníka, prozaika, politika a jednoho z otců-zakladatelů moderní Gruzie, Ilji Čavčavadzeho (1837–1907), který byl v nedávné době dokonce kanonizován pravoslavnou církví jako sv. Eliáš Spravedlivý. Dále jsme se seznámili s archivními dokumenty dokládajícími působení českého hudebníka, zpěváka a sbormistra Josefa Navrátila, v Gruzii známého pod pseudonymem Ratili.

Památník Galaktiona Tabidzeho se zaměřil na vztahy mezi významným básníkem, klasikem gruzínské literatury 20. století, Galaktionem Tabidzem (1892–1959), a Antonínem Zápotockým.

Zvláštní pozornost si zasloužila expozice představující život a literární dílo pozoruhodného gruzínského prozaika a veřejného aktivisty **Micheila Džavachišviliho**, který se v roce 1937 stal

obětí stalinských čistek. Data byla konfrontována s paralelními dokumenty vztahujícími se k jeho českému současníku Karlu Čapkovi.

Památník Meraba Kostavy (1939–1989), gruzínského národního hrdiny, publicisty a disidentského aktivisty známého díky boji proti sovětskému režimu, se prezentoval Kostavovými citáty srovnávanými s myšlenkami Václava Havla.

Další panel mapoval život a dílo gruzínského jazykovědce a polyglota **Kote (Konstantina) Cereteliho** (1921–2004) spolu s fotografiemi zachycujícími krátký život dalšího příslušníka rodu Cereteliů, Soso Cereteliho (1958–1983), který se stal symbolem boje za nezávislost Gruzie.

Památník Vachtanga Čabukianiho, nesoucí jméno světoznámého gruzínského baletního tanečníka a choreografa, představil kulturní a vzdělávací aktivity muzea, a to i prostřednictvím fotografií Romana Nováka, tbiliského tanečníka českého původu, jehož učitelem byl právě Vachtang Čabukiani (1910–1992).

Památník Zacharii Paliašviliho nabídl českému publiku materiály prezentující život a dílo tohoto slavného gruzínského skladatele a zakladatele gruzínské klasické hudby. Vystaveny byly mimo jiné i fotografie českého sbormistra Josefa Navrátila (Ratili), s nímž Zacharia Paliašvili (1871–1933) udržoval čilé styky.

Dětská galerie Elene Achvledianiové představil svou již pětáctyřicetiletou historii a její vztahy s dětskými centry po celém světě. V českém kontextu si zmínku jistě zaslouží i skutečnost, že se děti, navštěvující výtvarné kroužky při galerii, od roku 1972 účastnily Mezinárodní dětské výtvarné výstavy v Lidicích (MDVV), kde téměř každý rok získávaly ocenění. Dětská galerie Elene Achvledianiové blízce spolupracuje s Velvyslanectvím České republiky ve Tbilisi, které ve svých prostorách organizuje výstavy a vítězům uděluje ceny.

Muzeum panenek je jediné svého druhu v celém kavkazském regionu a ve svých sbírkách má na tři tisíce unikátních exponátů, včetně prastarých loutek a hraček z Evropy, Asie a Ameriky. Muzeum má zájem navázat spolupráci s obdobnými kulturními a vzdělávacími institucemi v ČR.

Každá část expozice rovněž obsahovala informace o profilu, aktivitách a prioritách jednotlivých prezentovaných muzeí.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Adolf Loos – Učit se bydlet

Termín: 23. 5. 2013 – 19. 9. 2013

Místo: Müllerova vila

Informace pro návštěvníky

Rakouské kulturní fórum

Rakouské kulturní fórum, Jungmannovo náměstí 18, Praha 1

U příležitosti 80. výročí úmrtí architekta Adolfa Loose (1870–1933) připravily Rakouské kulturní fórum v Praze a Muzeum hlavního města Prahy, výstavu s názvem Adolf Loos – Učit se bydlet.

Výstava měla připomenout osobnost a tvorbu toho významného architekta, jehož odkaz je stále aktuální a inspirující.

Adolf Loos je řazen mezi nejvýznamnější osobnosti architektonické moderny. Narodil se a vyrůstal v rodném domě v Brně v době rakousko-uherské monarchie. Od dětství se učil rukodělným dovednostem v sochařské a kamenické dílně svého otce. Vzdělání si doplnil na průmyslové škole v oboru stavební technik v Liberci, poté studoval architekturu v Drážďanech. Nejvíce však získal vlastním pozorováním během svého tříletého pobytu v USA. To byla ta nejdůležitější léta, která utvářela jeho vzdělání. Svou kariéru začal ve Vídni, kde v novinových článcích formuloval své kritické postoje vůči zastaralým normám vídeňského historismu. Bojoval proti ornamentu a jeho článek „Ornament a zločin“ je pokládán za nejvýznamnější architektonický esej 20. století. Hlásal, že ornament je znakem primitivní kultury a že „vývoj kultury a odstranění ornamentu jsou stejně důležité“.

V článku „Architektura“ je formulována základní myšlenka Loosova učení o bydlení: „Dům se musí líbit všem. Na rozdíl od uměleckého díla, které se nemusí líbit nikomu. Umělecké dílo se zrodí, aniž by existovala jeho potřeba. Dům pokrývá určitou potřebu. Umělecké dílo chce lidi vytrhnout z jejich pohodlí. Dům musí tomuto pohodlí sloužit. Člověk má rád všechno, co slouží jeho pohodlí. Nenávidí všechno, co ho chce vytrhnout z jeho získaných a zajištěných pozic a co ho obtěžuje. Tak má rád dům a nenávidí umění“. Etické a morální požadavky kladené na architekturu považuje Loos za důležitější než aspekty estetické.

Mezi nejdůležitější Loosovy stavby patří obchodní dům Goldmann & Salatsch na Michalském náměstí ve Vídni (1910–1911), dům básníka Tristana Tzary v Paříži (1926), nerealizovaný projekt domu pro Josephinu Bakerovou a vila pro Františka Müllera v Praze. Tyto stavby spojuje nová koncepce uspořádání prostoru známá pod názvem „Raumplan“ založená na prostorové a výškové diferenciaci začleněných prostor.

„Raumplan“ a nepřítomnost ornamentu jsou základní myšlenky, které doprovázely Loosovo dílo po celý život a staly se synonymy pro novou kulturu bydlení, která následně vedla k nové moderní architektuře.

Prezentovaná výstava se věnovala architektonickému odkazu Adolfa Loose, který spočívá v podivuhodné hře s prostorem, materiálem, vybavením či světlem. Na příkladech interiérů v Plzni, Praze a Brně, jsou představeny Loosovy „obytné prostorové programy“ respektující každodenní rituály zámožné středostavovské klientely. Každý z programů, např. propojení místností buďto formou enfilády či složitého Raumplanu, byl Loosem vytvářen pokaždé nově, dle individuálních potřeb klientů. Pro každou aktivitu architekt vytvořil optimální prostor (jídlna, obývací pokoj, ložnice atd.). Například reprezentativní místnost byla vždy okázalá, největší v celém bytě, zatímco knihovna či budoár musely zachovat dojem intimity.

Další část výstavy se zabývala životem Loose a stručně připomíná zásadní body jeho kariéry. Rozsáhleji se věnuje českému prostředí, v němž Loos našel mnoho svých žáků, přátel a propagátorů.

Kurátorka: Maria Szadkowska

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Muzeum
města
Prahy

PŘEDMĚT SEZÓNY

Na cesty

Termín: 11. 6. 2013 – 26. 8. 2013

Místo: Hlavní budova Muzea města Prahy

Cyklus minivýstav:

Předmět sezóny

V letních měsících, které jsou tradičně spojovány s cestováním, si návštěvníci Muzea města Prahy mohli moci poprvé prohlédnout exponát připomínající dobu prvních leteckých linek, zvolna se rozšiřujícího automobilismu a zejména "zlatý věk" železniční dopravy s jasně kralující parní trakcí. Kožený kufr z 20. let 20. století, který získalo muzeum do svých sbírek teprve před pěti lety, používal na svých cestách JUDr. Josef David, pracovník odboru mezinárodní spolupráce na ministerstvu železnic.

Elegantně provedené cestovní zavazadlo dobře naznačuje, že v době před téměř stoletím mohlo mít cestování svůj neopakovatelný půvab a velkorysý styl.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Muzeum
města
Prahy

Primátorský řetěz / Dary primátorům pražským

Termín: 3. 9. 2013 – 20. 10. 2013

Místo: Hlavní budova Muzea města Prahy

Muzeum hlavního města Prahy představilo veřejnosti primátorský řetěz a některé dary pražským primátorům, které se dostaly do sbírek Muzea hlavního města Prahy a Archivu hlavního města Prahy zejména v průběhu druhé poloviny 20. století. Řetěz byl vystaven spolu s pečetidly města Prahy z první poloviny 20. století.

Primátorský řetěz byl vyhotoven podle návrhu Antonína Balšánka v r. 1897. Antonín Balšánek je ale také autorem návrhu hlavní budovy Muzea hlavního města Prahy na Florenci a návštěvníci jistě ocení toto propojení s autorem návrhů tak odlišných forem.

Prezentace primátorské insignie pro veřejnost probíhala od 3. září 2013. Byla doplněna výběrem darů, které pražští primátoři obdrželi na svých zahraničních cestách či od významných zahraničních návštěv hlavního města Prahy.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

Muzeum
města
Prahy

Soul – město obehnané hradbami

Termín: 25. 9. 2013 – 10. 11. 2013

Místo: Hlavní budova Muzea města Prahy

Výstava ve spolupráci s Historickým muzeem města Soulu představila prostřednictvím obrazového materiálu, video projekcí, originálních exponátů, historických map město Soul, vznik městských hradeb ve 14. století a jejich historický vývoj.

Městské hradby představují pro Soul významný kulturní odkaz minulých generací a jsou symbolem historické identity. Po dlouhá staletí poskytovaly především obranu, dnes jsou důležitým klíčem k pochopení Soulu v širších souvislostech, a to jak historických, tak i kulturních.

Důležitou součástí výstavy byly fotografie českého cestovatele a fotografa Enrique Stanko Vráze. Ten zachytil město ještě před zbouráním části hradeb, v době, kdy tam teprve začínaly pronikat vlivy západní kultury.

Na výstavě je představeno přes 90 exponátů, které byly zapůjčeny z 13-ti předních korejských institucí. Osm videoprojekcí doplňuje pestrobarevný obraz Soulu, světové metropole, která vytváří novodobé trendy a reflektuje celosvětové dění.

Výstava se koná pod záštitou RNDr. Tomáše Hudečka, Ph.D., primátora hlavního města Prahy a J. E. pana Moon Ha-yong, velvyslance Korejské republiky.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz

ADOLF LOOS FUNKCE A BARVA

Termín: 1. 11. 2013 – 2. 12. 2013

Místo: Müllerova vila

Místo: Galerie chodník, Skleněný palác,
Náměstí Svobody 1, Praha 6

GALERIE CHODNÍK ve spolupráci s Muzeem hlavního města Prahy uspořádala výstavu k 80. výročí úmrtí architekta Adolfa Loose (1870–1933): ADOLF LOOS / FUNKCE A BARVA

V rámci vernisáže proběhl křest knihy Slavné vily Prahy 6 – Osada Baba 1932–1936, nakladatelství FOIBOS

Výstava Adolf Loos – Funkce a barva byla uspořádána k 80. výročí úmrtí architekta Adolfa Loose (1870–1933). Cílem této výstavy bylo připomenout osobnost a tvorbu tohoto významného architekta, jehož odkaz je stále aktuální a inspirující.

Adolf Loos je řazen mezi nejvýznamnější osobnosti architektonické moderny.

Narodil se do doby Rakousko-uherské monarchie v Brně, kde také v rodném domě vyrůstal. Od dětství se učil rukodělným dovednostem v sochařské a kamenické dílně svého otce. Vzdělání si doplnil na průmyslové škole v oboru stavební technik v Liberci, poté studoval architekturu v Drážďanech. Nejvíce však získal vlastním pozorováním během svého tříletého pobytu v USA. To byla ta nejdůležitější léta, která utvářela jeho vzdělání. Svou kariéru začal ve Vídni, kde v novinových člancích formuloval své kritické postoje vůči zastaralým normám vídeňského historismu. Bojoval proti ornamentu a jeho článek „Ornament a zločin“, je pokládán za nejvýznamnější architektonický esej 20. století. Hlásal, že ornament je znakem primitivní kultury a že „vývoj kultury a odstranění ornamentu jsou stejně důležité“.

Mezi nejdůležitější Loosovy stavby patří obchodní dům Goldmann & Salatsch na Michalském náměstí ve Vídni (1910–1911), dům básníka Tristana Tzary v Paříži (1926), nerealizovaný projekt domu pro Josephinu Bakerovou a vila pro Dr. Ing. Františka Müllera v Praze. Tyto stavby spojuje "

**Muzeum
města
Prahy**

nová koncepce uspořádání prostoru známá pod názvem „Raumplan“ založená na prostorové a výškové diferenciaci začleněných prostor.

„Raumplan“ a nepřítomnost ornamentu jsou základní myšlenky, které doprovázejí Loosovo dílo po celý život a staly se synonymy pro novou kulturu bydlení, která následně vedla k nové moderní architektuře.

Muzeum města Prahy

www.muzeumprahy.cz